

22.август 2011.

ПРЕС КЛИПИНГ

НАСЛОВИ

Договор са ММФ за сваки случај;(стр.2)

Повреде од посла до куће више не спадају у „повреде на раду“;(стр.3)

Радничка класа плаћа цех;(стр.3)

Наћи посао у Србији најгора је мора;(стр.5)

Договор са ММФ за сваки случај

В. Н.

У понедељак почињу званични разговори Алберта Јегера и делегације ММФ са представницима српских власти

ЗВАНИЧНИ разговори представника српских власти и мисије ММФ, поводом склапања аранжмана из предострожности Србије са том међународном финансијском институцијом, почеће у понедељак одржавањем пленарног састанка у Народној банци.

У понедељак ће и председник Владе Републике Србије Мирко Цветковић разговарати са делегацијом ММФ.

Мисија, коју предводи Алберт Јегер, борави у Београду до 30. августа, а током прошле седмице представници ММФ обавили су припремне разговоре са српским властима.

Аранжман из предострожности подразумева могућност коришћења средстава у случају потреба земље. Прелиминарни разговори о аранжману, који би трајао 18 месеци уз приступ средствима у износу од 200 одсто квоте Србије у ММФ-у, односно око милијарду евра, обављени су у мају.

Током предстојеће посете мисије са представницима Србије биће размотрена најновија макроекономска кретања у земљи, утицај актуелне глобалне финансијске кризе на српску привреду, као и мере економске политике ради превазилажења спољних ризика и ублажавања евентуалних последица кризе, саопштила је НБС.

Посебна пажња биће усмерена на спровођење фискалне политике у 2011. и 2012. години, при чему је главни циљ да фискални дефицит буде у складу са усвојеним правилима фискалне одговорности.

Разговараће се и о јавним предузећима и реформама у здравству, просвети и пензионом систему, као и о унапређењу инвестиционе климе.

Уколико с мисијом буде постигнут договор о економској политици која ће се спроводити у наредном периоду, Србији би ММФ могао да одобри нови аранжман из предострожности крајем септембра.

Повреде од посла до куће више не спадају у „повреде на раду”

БЕОГРАД – Запосленима који се повреде на путу од посла до куће и обратно послодавац убудуће неће плаћати пуну накнаду, јер се то неће сврставати у категорију „повреда на раду” како је до сада био случај.

Пре измена Закона о здравственом осигурању, све повреде настале у доласку и одласку са посла сврставане су у „повреде на раду”, а стручњаци из Министарства здравља кажу да је прихваћена дефиниција Светске здравствене организације и Међународне организације рада (МОП), према којима се повредом на раду сматра само она која је настала у самом процесу рада.

Помоћник министра здравља за међународну сарадњу и европске интеграције Петар Булат казао је Танјугу да ће убудуће запослени када се повреде на тај начин ићи на класично боловање и да се таква повреда неће третирати као повреда на раду, како је до сада био случај када је послодавац накнаду компезовао са 100 одсто.

„То је дефиниција МОП-а, односно повреда на послу је када радник уђе у предузеће. Тако, на пример, водоинсталатер када оде на интервенцију на терен, сам пут од куће до радне организације није повреда на раду, већ кад он оде да поправи нешто у другом крају града”, навео је пример Булат.

Танјуг

http://www.danas.rs/dodaci/biznis/radnicka_klasa_placa_ceh.27.html?news_id=221999

Угрожено „здравље“ производног сектора, једна од последица деиндустријализације

Радничка класа плаћа цех

Аутор: Дени Родрик

Ми можда живимо у постиндустријској ери, где су информационе технологије, биотехнологија и услуге постали мотори економског раста. Али, државе игноришу „здравље“ производног сектора, на сопствену штету. Услуге на бази високе технологије захтевају специјалне вештине и

не воде ка отварању великог броја радних места, због чега ће њихов допринос смањењу стопе незапослености засигурно остати ограничен. С друге стране, производне делатности могу да запосле велики број радника с просечним вештинама. Стога, за већину држава тај домен остаје значајан извор запошљавања.

Несумњиво, производња даје шансу припадницима средње класе широм света да развију своје способности. Без динамичне производне базе, друштва су склона дељењу на богате и сиромашне - на људе који имају приступ стабилним, добро плаћеним, радним местима и оне чији су послови несигурнији и животи мање безбедни. Дакле, производња у крајњој линији представља предуслов за одржање демократског система.

Сједињене Државе су протеклих деценија доживеле процес постепене деиндустријализације, што представља резултат глобалне конкуренције и технолошких промена. Од 1990. удео производње у стопи запослености смањен је за готово пет процентних поена. Такав исход не би представљао лошу вест да радна продуктивност и зараде нису умногоме веће у том сегменту него у осталим гранама привреде - и то за, чак, 75 одсто. Сектор услуга, у којем су се запослили људи који су некада радили у производњи, веома је разнолик. Илустрације ради, финансије, осигурање и давање пословних услуга доносе сличне приходе као производне делатности, али не обезбеђују радна места за много људи. Тренд отпуштања радника у производном сектору Сједињених Држава интензивирао је после 2000, а конкуренција на глобалном нивоу је, вероватно, „кривац“ за то. Као што је показала Меги Мек Милан, запослена у Институту за истраживање прехранбене индустрије, постоји негативна корелација између промена у производном сектору Кине и САД. За разлику од Кине којој је тај сегмент представљао предуслов за повећање стопе запослености, Сједињене Државе су затвориле много радних места.

Бројке су још мрачније у Великој Британији, где се стиче утисак да су пад производње готово с радношћу прихватили конзервативци, почев од Маргарет Тачер до Дејвида Камерона. Од 1990. до 2005. удео тог сектора у укупној стопи запослености смањен је за седам процентних поена. Преусмеравање радника на радна места у мање продуктивним секторима скупо је коштало британску економију. Производна делатност подједнако је значајна и за државе у развоју, јер може да обезбеди неколико милиона послова за неквалификоване раднике, углавном жене, које су претходно биле запослене на пољопривредним поседима.

Индустријализација је представљала покретачку снагу за муњевит раст јужне Европе током педесетих и шездесетих година 20. века, док је исти процес забележен у наредној деценији у источној и југоисточној Азији. Индија је недавно преокренула такав тренд и почела да се ослања на друге пословне делатности, као што је развој софтвера, због чега су неки помислили да та држава може да крене другачијом стазом економског развоја, односно да развије сектор пружања услуга. Али, слабости производног сектора коче привредни раст Индије и представљају претњу за одрживост њеног развоја. Сектор пружања услуга у Индији запошљава раднике који су на врху лествице образовања, али је потребно отварање и продуктивних радних места за раднике са слабијим квалификацијама, што подразумева развој производних делатности. За државе у развоју, унапређење производње омогућава не само бољу расподелу ресурса већ и друге добити које ће временом бити остварене. Дакле, могло би се рећи да већина производних грана служи као „покретне степенице“ које воде ка брзом развоју технологије.

<http://www.dnevnik.rs/node/41549>

Наћи посао у Србији најгора је мора

Радници су и пре прошле кризе, а биће тако и ове, платили највећу цену српске транзиције. Огроман број завршио је на Бироу рада, а сва је прилика да ће им се наредних месеци и година

придружити нова армија незапослених. Незапосленост је већ годинама један од највећих проблема у Србији и велика препрека економском развоју. Истраживања показују да млади људи тражење посла виде као један од највећих животних проблема јер не само да посла нема већ их ни школе не оспособљавају да буду конкурентни на тржишту рада и да се “еластично” прилагоде потребама послодаваца.

Наиме, током школовања млади се не срећу с програмима који би им усадили вештине неопходне за активно тражење посла, а имају недовољно информација о могућностима запошљавања након завршетка образовног циклуса. Стручњаци тврде да је суштина у променама навика и стереотипа када је реч о тражењу посла и да се једном мора прихватити чињеница да савремени послодавац има сву слободу у одабиру радника јер више није законски обавезан да јавно оглашава потребу за радницима. Другим речима, послодавци више не морају да траже радника преко Националне службе за запошљавање већ могу до њега доћи на други начин и под условима који су често “суровији” од оних које би се могли поставити преко Тржишта рада.

Старијим радницима који су након две-три деценије остали без посла тешко је да прихвате да се преквалификују или науче да раде нешто друго док, показују то подаци НСЗ-а, млади исказују спремност да науче нешто ново да би дошли до радног места. Тако је у првих шест месеци ове године више од 10.000 незапослених исказало спремност да се укључи у програме преквалификације за познате послодавце, што је двоструко више од могућности обуке коју може пружити Тржиште рада. Наиме, за бесплатне програме обуке за незапослене НСЗ ове године издваја 440 милиона динара и планирано је да их прође око 4.000 радника, што је више него упола мање од броја заинтересованих. Ограничена средства спречиће тако и ове године НСЗ да испрати велику образовну потребу незапослених, а самим тим многимима ће ускратити право на то да преквалификацијом дођу до тако жељеног радног места.

Извршна директорка Националне алијансе за локални економски развој – НАЛЕД-а Виолета Јовановић објашњава да је најзад свима јасно да је некадашњи начин запошљавања, у којем је посао после завршене школе био извеснији, потпуно посрнуо под теретом транзиције. Незапосленост је огромна и то, како истиче, сви добро знају. Она каже да привредници окупљени у НАЛЕД-у код запошљавања највише замерки имају на рачун образовања, додајући да промена школске уписне политике мора бити једна од важних степеница на путу до лакшег налажења посла.

– Исто се може рећи и за додатно стручно усавршавање – истакла је Виолета Јовановић. – Чланови НАЛЕД-а су, по узору на нека европска искуства, предложили држави развијање система ваучера. Тим системом незапослени би били у обавези да прођу програм

стандардизованих обука за унапређење вештина, као што су страни језици, пословна комуникација и рачунари, да би унапредили сопствену конкурентност на тржишту радне снаге. Правило је и да незапослени који не желе да искористе могућност за обуку у ваучерском систему треба да буду брисани с евиденције јер очигледно не показују спремност да раде на развоју вештина и знања који би допринели њиховом лакшем запошљавању. Привредници окупљени у НАЛЕД-у инсистирају на овом систему али сада је држава на потезу. Она оцењује да, када се говори о запошљавању, увек се намеће и питање личне одговорности и улоге сваког незапосленог у тражењу посла па тако напомиње да млади још док студирају могу пронаћи могућност за радну праксу да би стекли потребне стручне вештине и прва радна искуства у некој реалној радној средини.

Љ. Малешевић

Фризери, педикири, рачуновође...

Сада приоритет у преквалификацији незапослених у НСЗ-у имају они са суфицитарним занимањима, избегла и расељена лица, незапослени без квалификација и дугорочно незапослени. Прошле године је кроз програме преквалификација прошло 4.697 незапослених и за то је издвојено 295 милиона динара. Од тог броја за познате послодавце, дакле одмах обезбеђено радно место, преквалификовано је 1.857 незапослених. Највише незапослених заинтересовано је за преквалификацију за канцеларијске послове, пословне асистенте, администраторе, рачуновође, педикире, маникире, козметичаре, фризере...